

ΕΠΙΤΟΜΗ

ΤΗΣ

ΙΕΡΑΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΛΣ

ΜΕΤΑ ΗΙΝΑΚΟΣ ΤΗΣ ΧΑΝΑΑΝ.

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ.

Κατὰ τὴν ὥραν 123 τῆς 4 Μαΐου 1856 ἐγκύρως τοῦ Γερίχου Διενθυντηρίου τοῦ Διδασκαλείου καὶ τῶν Δημοτικῶν Σχολεῖων.

ΤΥΠΟ

Δ. ΠΑΝΤΑΖΗ.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ.

ΕΝ ΛΟΗΝΑΙΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Α. Δ. ΒΙΛΑΡΑ.

(Κατὰ τὴν 66ην Βύσσην; ἡριθ. 815).

1860.

ΕΠΙΤΟΜΗ

ΤΗΣ

ΙΕΡΑΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΣ.

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ ΤΩΝ

ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ.

ΕΠΙΤΟΜΗ

1. ΙΕΡΑ γεωγραφία ὄνομάζεται ἡ περιγραφὴ τῶν εἰς τὴν παλαιὰν καὶ νέαν Δικήγορην ἀναφερομένων τόπων.

ΕΔΕΜ ΚΑΙ ΝΑΙΔ.

2. Κατὰ πρώτου ἀναφέρεται εἰς τὴν παλαιὰν Δικήγορην ἡ Ἐδέμ, εἰς τὴν δύοιαν ἐρύτευσεν ὁ Θεὸς παράδεισον καὶ ἔθεσε τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὔαν. δεύτερον ἡ γῆ Ναϊδ, ὅπου ἐκατοίκησεν ὁ Κάτιν ἀφοῦ ἐφόρευε τὸν ἀδελφόν του Ἀβελ, ἀλλὰ δὲν εἶναι γνωστὸν ἀκριβῶς ποῦ ἔκειντο οἱ τόποι οὗτοι.

ΧΑΝΑΑΝ.

3. Εἰς τὸν ἀπόγονον τοῦ Σὴμ πιστὸν Ἀβραὰμ ὑπερσχέθη ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ πρὸς κατοικίαν εἰς τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ τὴν γῆν Χαναὰν, κειμένην εἰς τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Ἀσίας, διὰ τοῦτο ὄνομάσθη ὁ τόπος οὗτος Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας· ἔλαβε δὲ καὶ διάφορα ἄλλα διόρματα, οἷον Γῆ Ἰσραὴλ, Παλαιστίνη, Γῆ Ιούδα, Ιουδαία, Ἀγία Γῆ, κ. τ. λ. Ωρίζετο δὲ πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τῆς Συρίας καὶ τοῦ ὄρους Αιθάνου, πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ τῆς παρὰ τὸν ποταμὸν Εὐφράτην χώρας, πρὸς μεσημβρίαν ὑπὸ τῆς Ἀραβίας καὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ πρὸς δυσμάς ὑπὸ τῆς Μεσογείου οαλάσσης, ἷτις εἰς τὴν Γραφὴν λέγεται Μεγάλη θάλασσα καὶ Ἐξω θάλασσα. Τὸ συνήθεστερον τῷρα ὄνομα αὐτῆς εἶναι Παλαιστίνη.

4. Η Παλαιστίνη εἶναι βουνώδης, ἐπειδὴ δὲ ἔκαλλιεργεῖτο τὸ πάλαι καλῶς, καὶ ἐποτίζετο ὑπὸ τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἄλλων μικρῶν ποταμίων καὶ χειμάρρων, ἥτον εὔφορος καὶ ἔβοσκον πλήθος ποιμνίων εἰς αὐτὴν· διὰ τοῦτο καὶ διότι ἐγίνετο εἰς αὐτὴν καὶ μέλι ἄγριον ὄνομάσθη γῆ βέουσα μέλι καὶ γάλα.

ΟΡΗ ΤΗΣ ΧΑΝΑΑΝ.

5. Τὰ ἐπιτρυμότερα καὶ ὀνομαστότερα ὅρη τῆς Χαναὰν εἶναι τὰ ἑξῆς.

α'. Λίβανος, κείμενος εἰς τὰ βόρεια σύνορα αὐτῆς· οὗτος διαιρεῖται εἰς δύο μεγάλους κλάδους, ἕξ δὲ μὲν ἀνατολικὸς ὄνομάζετο Ἀντιλίβανος, δὲ δυτικὸς κυρίως Λίβανος· μέρος αὐτοῦ, πρὸς μεσημβρίαν κείμενον, ἐλέγετο ὅρος Ερμῶν καὶ Σιών. Οἱ Λίβανοι ἦτο περίφημος διὰ τὰς κέδρους αὐτοῦ.

β'. Κάρμηλος, ὑψούμενος πλησίον τοῦ κόλπου τῆς Ηπολεμαΐδος· ἐδῶ ἐπροσευγήθη ὁ προφήτης Ἡλιού πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἔβρεξεν ὑστερον ἀπὸ τριῶν ἑτῶν ἀνομβρίαν.

γ'. Θαλάρ, κείμενον νοτιοδυτικῶς τοῦ Καρμήλου. Τὸ ὅρος τοῦτο εἶναι περίφημον διὰ τὴν ἐπάνω αὐτοῦ γενομένην μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

δ'. Γαριζήν, πλησίον τῆς πόλεως Συχέμ κείμενον· εἶναι ὀνομαστὸν, διότι ἐπάγω αὐτοῦ ὁ κοδόμησαν ναὸν οἱ Σαμαρίται, ἵνα μὴ ἔργωνται εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ὃπου ἥτον δὲ ὑπὸ τοῦ Σολομῶντος οἰκοδομῆσεὶς ναὸς τοῦ Θεοῦ. Ηλησίον τούτου ἦτο καὶ τὸ ὅρος Γαιθάλ.

ε'. Ὁρος τῶν Ἐλαιῶν, ὑψούμενον κατ' ἀνατολὰς τῆς Ἱερουσαλήμ· ἀπὸ τοῦ ὅρους τούτου ἀνελήφθη εἰς οὐρανούς ὁ Κύριος Ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Ϛ'. Ναθαᾶν καὶ κορυφὴ Φασγὰ, κείμενα πέραν τοῦ Ἰορδάνου· ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ ὅρους τούτου ἔδειξεν ὁ Θεὸς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας εἰς τὸν Μωϋσῆν, καὶ ἐδῶ ἀπέθανεν οὗτος.

6. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα διάφορα ὅρη εἰς τὴν Χαναὰν ὀλιγώτερον σημαντικά· προσέ-

τι καὶ σπήλαιαν διάφορα δνομαστί εἰς τὴν Η. Αιγαίην
μηνημονεύομενα.

ΠΕΔΙΑΔΕΣ ΚΑΙ ΚΟΙΛΑΔΕΣ.

7. Ή μᾶλλον ἐπίσημος πεδιάς τῆς Χανιάς εἶναι ἡ λεγομένη περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου, πλησίον εἰς τὰς δύκας αὐτοῦ κειμένη· καὶ ἐκτεινομένη ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς Τίβεριδός μέχρι τῆς Νεκρᾶς.

8. Γαθαών καὶ Αλλών, κοιλάδες βορειοδυτικῶς τῆς Ιερουσαλήμ, δνομασταὶ διὰ τὸ εἰς αὐτάς γεγονός θαῦμα τῆς στάσεως τοῦ ἥλιου καὶ τῆς σελήνης, κατὰ πρόσταξιν τοῦ Ἰησοῦ Ναυῆ.

9. Χειρῶν, κοιλάς πλησίον τῆς Βηθλεέμ. Ἀπὸ ἐδῶ ἀπέστειλεν ὁ Ἰακὼβ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰωσὴφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς του εἰς Συγέμ, ὅπου ἐπώλησαν αὐτόν.

ΕΡΗΜΟΙ.

10. Ερημοι δνομάζονται εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφὴν δχι μόνιον ἀκατοίκητοι ἔρημοι, ἀλλὰ καὶ ὅσοι τόποι δὲν ἦσαν ἐπιτήδειοι πρὸς καλλιέργειαν καὶ ἐχρησίμευον εἰς βοσκάς, ἦσαν δὲ εἰς πολλὰς τοικύτας ἔρημοις καὶ πόλεις καὶ χωρία. Αἱ ἐπιτημότεραι αὐτῶν ἦσαν ἡ ἔρημος τῆς Βησθαΐδα πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας, ἡ ἔρημος τῆς Ἱεριχώ μεταξὺ τῆς πόλεως ταύτης καὶ τῆς Ιερουσαλήμ, ἡ Ἐγγυδὶ πλησίον τῆς Νεκρᾶς θαλάσσης, καὶ ἡ τοῦ Φρέατος τοῦ δρόου, ὅπου ἐπλανάτο ἡ Ἀγαρ.

11. Τρεῖς δνομαστὰς λίμνας ἔχει ἡ Ηλαιαστίνη· τὴν λεγομένην ὄδωρ Μερδών, τὴν τῆς Γενησαρὲτ καὶ τὴν Ἀλικήν ἡ Νεκράν θάλασσην. Διὰ τῶν δύο πρώτων διήρχετο ὁ ποταμὸς Ἰορδάνης, καὶ ἐγύνετο εἰς τὴν τελευταίαν, ὅπου ἦνταν πρότερον αἱ πόλεις Σόδομα καὶ Γόμορα κ.λ. τὰς ὁποίας κατέστρεψεν ὁ Θεὸς διὰ τὰς ἀμφιτίας τῶν κατοίκων αὐτῶν. Αὕτη ἐλέγετο καὶ θάλασσα τοῦ Πεδίου καὶ Ἀνατολική.

ΠΟΤΑΜΟΙ ΚΑΙ ΧΕΙΜΑΡΡΟΙ.

12. Ο μόνος χυρίως ποταμὸς τῆς Ἀγίας Γῆς εἶναι

ὁ Ἰορδάνης πηγάδῶν οὗτος ἔξωθεν τῶν πρὸς βορρᾶν ὄριων αὐτῆς καὶ διερχόμενος διὰ τοῦ ὑδατος Μερέρῶν καὶ τῆς λίμνης Γενησαρὲτ, καὶ προχωρῶν πρὸς μεσημέριαν ἐκβάλλει εἰς τὴν Νεκράν Θάλασσαν. Εἰς τοῦτον ἐβάπτιζεν ὁ πρόδρομος καὶ βαπτιστὴς Ἰωάννης τοὺς μετανοοῦντας, καὶ ἐδῷ ὅμοιας ἐβαπτίσθη ὑπ' αὐτοῦ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

13. Ἐκ τῶν ἀλλων ρυάκων, καὶ χειμάρρων ἐπισημότεροι ἦσαν ὁ χείμαρρος Χορόηθ, εἰς τὸν ὃποῖον ἐκρύθη ὁ προφήτης Ἡλίου, καὶ ὁ μεταξὺ τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν χείμαρρος τῶν Κέδρων, δυτικὸν ἐκβάλλει εἰς τὴν Νεκράν Θάλασσαν. Ὁ Κεισών χείμαρρος πηγάδῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους Θαβὼρ καὶ ἐκβάλλων εἰς τὸν κόλπον τῆς Ηπολεμαΐδος. Ήραν τοῦ Ἰορδάνου εἶναι ὁ Ιαβών ἐκβάλλων εἰς τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὁ Ἀρνών δυτικὸν τὸ μεσημβρινὸν δριον τοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου μέρους τῆς Χαναάν.

14. Ἐπειδὴ δὲ καὶ οἱ πλεῖστοι ποταμοὶ τῆς Ἀγίας Γῆς δὲν ἦσαν ἀέναοι καὶ αἱ πηγαὶ πολλάκις ἐξηραίνονται, οἱ κάτοικοι κατεσκεύαζον δοξαμενὰς εἰς σύναξιν τοῦ ὑδατος τῆς βροχῆς. Λῦται ἐλέγοντο λάκκοι καὶ ὑδάτων ἀποδοχεῖται.

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΔΙΑΙΡΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΗΣ.

15. Η Γῆ Χαναάν ἐκπατοικεῖτο ἐκπαλαιών πόδια φόρῳ λαῶν, κυρίως δὲ ὑπὸ τῶν Κεναίων, Κενεζαίων, Κεδρωναίων, Χεταίων, Φερεζαίων, Ραφαείν (Τυγάντων) Ἀμορραίων, Χαναγαίων, Εύαίων, Γεργεσαίων καὶ Ἱερουσαλίων. Μετὰ δὲ τὴν ἔξοδον τῶν Ἱεραρχιτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐπληρώθη ἡ εἰς τὸν πατέρα τοῦ ἔθνους αὐτῶν Ἀβραάμ παρὰ τοῦ Θεοῦ δοθεῖσαύπόσγετις. "Ο-Θεν κυριεύσαντες τὴν Γῆν τῆς ἐπαγγελίας, καὶ ἐκβαλόντες ἡ ὑποτάξαντες τοὺς πρότερον ἐνταῦθα οἰκοῦντας λαούς, διένειμον αὐτήν εἰς δώδεκα κλήρους καὶ ἔλασεν ἓνα αὐτῶν ἐκάστη τῶν δώδεκα φυλῶν. Καὶ πέραν μὲν τοῦ Ἰορδάνου ἔλασθον τοὺς κλήρους αὐτῶν ἡ φυλὴ τοῦ Ρουθίν, ἡ τοῦ Γάλδ καὶ τὸ ἥμισυ τῆς φυλῆς τοῦ Μανασ-σῆ, ἐντεῦθεν δὲ αὐτοῦ ἡ τοῦ Ἀσῆρ, ἡ τοῦ Νεφθαλείμ,

ἡ τοῦ Ζαβουλῶν, ἡ τοῦ Ἰσάχαρ, τὸ ἔτερον ἥματος τῆς φυλῆς τοῦ Μαναστῆ, ἡ φυλὴ τοῦ Ἐφραίμ, ἡ τοῦ Δαὰν, ἡ τοῦ Συμεὼν, ἡ τοῦ Βενιαμὶν καὶ ἡ τοῦ Ἰούδα. Η φυλὴ τοῦ Λευὶ δὲν ἔλαβε γωριστὸν αλήρον, ἐπειδὴ οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὴν ἦσαν προσδιωρισμένοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Θεοῦ· ἐδόθησαν δὲ εἰς αὐτοὺς πρὸς κατοικίαν καθ' ὅλην τὴν ἀγίαν Γῆν 48 πόλεις, ἐξ ὧν 13 παρεγγωρήθησαν ἰδίως εἰς τοὺς ἵερεῖς, καὶ ἐκεινοὶ αὗται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν φυλῶν τοῦ Ἰούδα, Βενιαμὶν καὶ Συμεὼν. Προσδιωρίσθησαν ἔτι καὶ ἐξ πόλεις ὡς ἄσυλον, ὅπου κατέφυγον οἱ ἔνοχοι μεγάλων ἐγκλημάτων· ὡνομάτοθησαν δὲ αὗται φυγαδευτῆριοι καὶ ἦσαν τρεῖς μὲν, ἡ Βοσὸρ ἡ Ἀρεμώθ καὶ ἡ Γαυλῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, τρεῖς δὲ ἐντεῦθεν αὐτοῦ, ἡ Κάδης, ἡ Συγέμη καὶ ἡ Χεβρών.

16. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Σολωμῶντος ἡ φυλὴ τοῦ Ἰούδα καὶ ἡ τοῦ Βενιαμὶν ἔμειναν πισταὶ εἰς τὸν υἱὸν καὶ διάδοχον αὐτοῦ Ροβοάμ καὶ ἀπετέλουν τὸ βασίλειον τοῦ Ἰούδα ἔχοντος πρωτεύουσαν τὴν Ἱερουσαλήμ. Αἱ δὲ ἄλλαι δέκα ἀπεστάτησαν καὶ ἐσχημάτισαν νέον βασίλειον, τὸ ὅποιον ὠνομάσθη τοῦ Ἰσραὴλ, ὑπὸ βασιλέως τὸν Ἱεροθέαμ. Πρωτεύουσα τοῦ βασιλείου τούτου πρῶτον μὲν ἦτον ἡ Συγέμη, ἕπειτα δὲ ἡ Σαμάρεια.

17. Η διαιρεσίς αὕτη τῶν φυλῶν εἰς δύο βασίλεια καὶ αἱ ἀμαρτίαι αὐτῶν ἐπήνεγκον τὴν αἰγματωσίαν αὐτῶν. Καὶ μέρος μὲν τοῦ βασιλείου τοῦ Ἰσραὴλ κατέστρεψεν ὁ Θαλγαρθελασσάρ, ἕπειτα δὲ καθυπέταξεν ὅλον αὐτὸν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας Σαλμανασσάρ καὶ μετώκισε τοὺς κατοίκους πέραν τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου. Μετὰ καιρὸν δὲ ὁ βασιλεὺς τῆς Βαθυλῶνος Ναθουγο· δονόσορ ἐξουσίασε τὸ βασίλειον τοῦ Ἰούδα, κατέστρεψε τὴν Ἱερουσαλήμ, ἔκαυτε τὸν εἰς αὐτὴν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ αἰγματίσας τοὺς Ἰουδαίους ἔφερεν αὐτοὺς εἰς Βαθυλῶνα. Η αἰγματωσία τῶν Ιουδαίων διήρκεσεν 70 ἔτη. Μετὰ ταῦτα ἄντρος ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας ἀπέτειλε τοὺς Ἰουδαίους εἰς τὴν πατρίδα αὐτῶν, καὶ ἐσυγχώρησε εἰς αὐτοὺς γὰρ οἰκοδομήσωσε πάλιν τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ.

Υπὸ τοὺς Ῥωμαίους.

18. Υποπεσοῦσα ἡ Παλαιστίνη ὑπὸ τὴν ἔξουσίαν τῶν Ῥωμαίων διηρέθη ὑπὸ αὐτῶν εἰς τέσσαρας τετραρχίας, Ἰουδαίαν, Σαμάρειαν, Γαλιλαίαν καὶ Ηεραίαν, ἐξ ᾧ αἱ τρεῖς πρώται ἔκειντο ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου, ἡ δὲ τετάρτη πέραν αὐτοῦ, διὸ καὶ ὀνομάσθη Ηεραία. Η διαίρεσις αὕτη ὑπῆρχε καὶ ὅτε ὁ Κύριος ἤμων Ἰησοῦς Χριστὸς ἦλθεν ἐπὶ τῆς γῆς σάρκα λαβών.

ΠΕΡΑΙΑ

19. Εἰς τὴν Ηεραίαν περιελαμβάνοντο αἱ ἔξης γῆραις Τραγωνῖτις, Ἰτουραία Γωλανῖτις, Αύρανῖτις, Βατανία, καὶ κυρίως Ηεραία. Αἱ μάλλον ἐπίσημοι πόλεις τῆς Ηεραίας ἦσαν αἱ ἔξης.

20. Καιτάρεια ἡ Φιλίππου πληρίου τοῦ ὄρους Ἐρυμῶν, κτισθεῖσα ὑπὸ Φιλίππου μεσοῦ τοῦ Μεγάλου Ἡρώδου.

21. Βησθαΐδά, πρότερον χωρίου, ἦτο πλησίον τοῦ Ἰορδάνου, ἐνθα εἰσβάλλει οὗτος εἰς τὴν Θάλασσαν τῆς Τιθεριάδος. Ηὑέκηθη καὶ ἐσχηματίσθη ἡ πόλις αὕτη ὑπὸ τοῦ τετράρχου Φιλίππου καὶ ὀνομάσθη Νουλιάς, εἰς τιμὴν Ἰουλίας τῆς τοῦ Καίσαρος Λύγούστου θυγατρός.

22. Γάδαρα, μητρόπολις τῆς Ηεραίας καὶ ὄχυρὰ πόλις, καιμένη νοτιοδυτικῶς τῆς Ἀσταρώθ. Πλησίου τῆς πόλεως ταύτης λάτρευτεν ὁ Κύριος ἤμων Ἰησοῦς Χριστὸς τοὺς δύο δαιμονίζουμένους, ἐπιτρέψας εἰς τὰ δαιμόνια νὰ εισέλθωσι εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων.

23. Φανουὴλ, πόλις τῆς ὁποίας τὸν πύργον κατέσκαψεν ὁ Γεδεών· φροδομήθη αὕτη ἐπὶ τοῦτόπου ἐνθα εἶδεν ὁ Ἰακὼβ τὸν Θεόν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον.

24. Σοκχαθὰ ἡ Σκηναὶ, ἐνταῦθα κατεσκεύασεν ὁ Ἰακὼβ δι' ἔκυτὸν οἰκίας καὶ διὰ τὰ κτήνη αὐτοῦ σκηνὰς ἐπανελθὼν ἐκ τῆς Μεσοποταμίας.

25. Βρθαβαρὰ, πλησίον τοῦ Ἰορδάνου· ἐδῶ ἐβάπτιζεν ὁ Ἰωάννης τοὺς μετανοοῦντας.

26. Δεκρὶν ἡ Κεδαρώθ, πόλις Λευΐτικὴ εἰς τὰ ὅρια

Τουςίμων ἐκ τῆς πλησιοχόρου ταύτης ἐρήμου ἀπέστει-
λεν ὁ Μιωτῆς τοὺς πρὸς Σιών βασιλέα Έτεβῶν πρέσ-
εις, ζητῶν ἵνα εἰρηνικῶς διαβῇ διὰ τῆς γῆς αὐτοῦ.

ΓΑΛΙΑΔΙΑ.

26. Γαλιλαία ὄνομάζετο τὸ βόρειον μέρος τῆς Πα-
λαιστίνης διηγεῖτο δὲ εἰς ἄνω καὶ κάτω Γαλιλαίαν,
ἐπειδὴ δὲ ἐκαποίκησαν εἰς τὴν ἄνω Γαλιλαίαν ἔκπαλαι
πολλοὶ μετανάσται ἐκ τῆς Συρίας, Φανίκης καὶ Αρα-
βίας, μὴ πρεσβεύοντες τὴν Ιουδαϊκὴν θρησκίαν, ψυ-
μάζετο αὐτηρένιοτε Γαλιλαία τῶν ἑθνῶν. Καὶ ἡ μὲν ἄνω
Γαλιλαία ἦν ὅρεινή, λεπτόγεως καὶ διαγένθρωπος, ἡ
κάτω δὲ πεδινή, εὔφορος καὶ πολυμηθρωποτάτη· εἰς τὴν
διανομὴν τῆς Χαναάν μεταξὺ τῶν 12 φυλῶν τοῦ
Ισραὴλ ἔλαβον τὴν Γαλιλαίαν αἱ φυλαὶ τοῦ Ισσάγαρ,
Ἀσήρ, Χαβουλῶν καὶ Νεφθαλείμ.

Αἱ ἐπισημότεραι τῶν ἐν τῇ ἀγγίᾳ Γραφῇ μνημονευο-
μένων πόλεων τῆς Γαλιλαίας εἰσὶν αἱ ἑξῆς.

28. Δάι, πόλις εἰς τὰ βόρεια μεθόρια τῆς Χαναάν.
αὐτῇ ὄνομάζετο πρότερον Λαγίς ἢ Λαισά ἐπειτα δὲ
Δάι ἢ Λατεδάν.

29. Κάδης Νεφθαλί, ὄνομαζομένη σύτῳ πρὸς διά-
κρισιν ἀπὸ δρμανύμους αὐτῇ ἀλλας χώρας· ἦτο δὲ
πόλις Αευτική, κειμένη μεταξὺ Τύρου καὶ Καισαρίας
Φιλίππου.

30. Ἄσωρ, κειμένη πρὸς ἀνατολὰς τῆς Κάδης·
ἡτο καλέδρα τοῦ βασιλέως Ιαβίν, ὃρ' οὖ ἐτυραννοῦντο
οἱ υἱοὶ Ισραὴλ, μεγρισοῦ ἀνέστησεν ὁ Θεὸς τὸν Βα-
ράκ καὶ τὴν Δεεβῶραν καὶ ἀπελευθέρωσαν αὐτοὺς κα-
τατροπώσαντες τὸν Σιτάρα.

31. Ἀκρό, πόλις εἰς τὸν κλῆρον τῆς φυλῆς Ἀσήρ·
ἔκειτο μεταξὺ Τύρου καὶ ὅρους Καρμήλου. Ἀλωθεῖτα
μεταγενεστέρως αὐτῇ ὑπὸ Ηπολεμαίου τοῦ Φιλαδέλ-
φου βασιλέως Αιγύπτου, ὄνομάσθη Ηπολεμαίς. Κυ-
ριευθεῖσα δὲ ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων ὄνομάσθη ὑπὸ
τῶν Γάλλων Ἀγιος Ιωάννης τῆς Ἀκρας.

32. Καπερναούμ, παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Τιβε-
ρίδος. Ἐπειδὴ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς διέτριψεν ἐνταῦθα

επὶ πολὺ καὶ ἐτέλεσε πλεῖστα θαύματα, ὃνομάζεται ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου ἡ Ἰδία αὐτοῦ πόλις.

33. Χοραζὸν καὶ Βησθαϊδά, κείμεναι ἀμφότεραι παρὰ τὴν Ἰδίαν Θάλασσαν· ἡ δευτέρα ἦτο πατρὸς Ἀνδρέου, Ηέτρου καὶ Φιλίππου· ὃνομάζεται ἐνίστε Βησθαϊδά τῆς Γαλιλαίας πρὸς διάκρισιν ἄλλης ὁμωνύμου πόλεως πέραν τοῦ Ἰορδάνου κειμένης.

34. Μάγδαλα, πρὸς μεσημβρίαν τῆς Καπερναούμ παρὰ τὴν Θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, πατρὸς Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

35. Τιβερίας, εἰς τὴν δυτικὴν παραλίαν τῆς ὁμώνυμου θαλάσσης, κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ τετράρχου τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου τοῦ Ἀντίπα καὶ ὃνομασθεῖσα οὕτως εἰς τιμὴν τοῦ αὐτοκράτορος Τιβερίου.

36. Κανὰ τῆς Γαλιλαίας, ὅπου ὁ Ἰησοῦς ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν θαυμάτων αὐτοῦ μεταβαλὼν τὸ ὅδωρ εἰς οἶνον, κεῖται πρὸς βορρᾶν τῆς Ναζαρέτ.

37. Ναζαρέτ, ὅπου ἔκατοίκει ἡ πανδήραντος Παρθένος καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς ἀσπόρως τεχθεὶς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ υἱὸς καὶ λόγος τοῦ Θεοῦ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ θείου κηρύγματος αὐτοῦ, δθεν καὶ Ναζωραῖος ἐκλήθη, κεῖται πρὸς μεσημβρίαν τῆς Κανά.

38. Ναΐν, κειμένη πρὸς μεσημβρίαν καὶ πλησίον τοῦ ὄρους Θαβώρ, εἰς τὴν πύλην τῆς πόλεως ταύτης ἀνέστησεν ὁ θεάνθρωπος Ἰησοῦς τὸν υἱὸν τῆς χήρας.

39. Σωμάλαν ἔκετο, πρὸς μεσημβρίαν τῆς Ναΐν. Ὁ Ἐλιταιὲ κατέλυσεν ἐν αὐτῇ εἰς τὸν οῖκον τῆς γυναικός, τῆς ὁποίας τὸν υἱὸν ἀποθανόντα ἀνέστησε.

ΣΑΜΑΡΕΙΑ.

40. Ἡ μέση χώρα τῆς Ἀγίας γῆς, τουτέστιν ἡ μεταξὺ Ἰουδαίας πρὸς νότον καὶ Γαλιλαίας πρὸς βορρᾶν ὁμοιότητι Σαμάρεια ἀπὸ τοῦ ὄρους Σαμηρών. Ὁρικ αὐτῆς ἡσαν, παρεκτὸς τῶν ἐκτεθέντων, ὁ Ἰορδάνης πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς δυσμὰς πάλιν στενὴ χώρα τῆς Ἰουδαίας, χωρίζουσα αὐτὴν ἀπὸ τῆς Μεγάλης, ἥτοι τῆς Μεσογείου θαλάσσης.

Ἄι διομαστότεραι πόλεις τῆς Σαμαρείας ἡσαν αἱ ἔξη.

41. Ιεζράελ, καιμένη εἰς τὴν δυμώνυμον πεδιάδα. Ο Ἀγαλλίθιος Ισραήλ καὶ ὁ διάδοχος αὐτοῦ Ιωράμ κατώκησαν ἐν αὐτῇ, καὶ ἐνταῦθα ἐφονεύθη ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ ἡ Ιεζάελ γυνὴ τοῦ Ἀγαλλίθου καὶ ὁ υἱός αὐτῶν Ιωράμ.

42. Δωδαείμ, ὁ τόπος ὅπου ἐπωλήθη ὁ Ιωσήφ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ, καὶ ὅπου ὁ βασιλεὺς Συρίας ἐπάσχειτε γὰρ συλλαβῆ τὸν Ἐλισαιέ· ἔκειτο πληγέσιον τῆς Βαιτούλων τῆς Ιεζράελ.

43. Σαμάρεια, πόλις κτισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀμφρί βασιλέως τοῦ Ισραήλ, κατασταθεῖσα μητρόπολις τοῦ βασιλείου Ισραήλ, ἥτο πόλις δύχυρά, ἐκυριεύθη δὲ ὑπὸ τοῦ Σαλμανασάρ μετὰ τριετῆ πολιορκίαν. Εκ τῶν δημοσίων αὐτῆς οἰκοδομῶν περιφανῆς ἦτον ὁ τοῦ Αὔγουστου Καίσαρος ναός, ἐξ οὗ ὠνομάσθη ἡ πόλις αὕτη Σεβαστή (Αὔγουστα). Εδῶ ἀπεκεφαλίσθη ὁ ἄγιος Ιωάννης ὁ Ηρόδορος.

44. Συγέμινα καὶ Σύκημα, ἀρχαιοτάτη πόλις τῆς Χανᾶν ἀποδοθεῖσα μετὰ τὴν κατάκτησιν αὐτῆς ὑπὸ τῶν Ισδραγλίτῶν εἰς τοὺς Λευίτας· ἔκειτο μεταξὺ τῶν δρέων Γαιθίλ καὶ Γαρίζην. Κυριεύσας την Συγέμινον Ἀβιμέλεχ ἀπέκτεινε τὸν ἐν αὐτῇ λαόν, διότι ὑπέπεσεν εἰς εἰδολολατρείαν κατέστρεψε τὴν πόλιν καὶ ἔσπειρεν αὐτὴν ἄλας, ἀλλ' ἀνεκτίσθη πάλιν· ἐν τῇ νέᾳ Διαθήκῃ ὀνομάζεται ἡ πόλις αὕτη Σιγάρη.

45. Θήβας, νοτιονησιανικῶς τῆς Συγέμηνον ἀπὸ τοῦ ἐν ταύτῃ πύργου ρίψασα γυνὴ κομμάτιον μυλοπέτρας κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἀβιμέλεχ ἐφάνευτεν αὐτόν.

46. Αἴνων, πόλις πληγέσιον τῆς Σαλείμην, ἐνθαδὲ Ιωάννης ἀβάπτιζεν ἀναγωρήτας ἐκ τῆς πέραν τοῦ Ιορδάνου Βηθαμαρᾶς.

47. Βαιθήλ, κειμένη μεταξύ Ιερουσαλήμ καὶ Συγέμηνος, ψυχομάζετο πρότερον Λουζά. Ἀφοῦ δὲ ἐφάνη ὁ Θεός ἐκεῖ εἰς τὸν Ιεχωβᾶ ὄντας αὐτὴν Βαιθήλ (οἰκον Θεοῦ).

48. Θερσά, κατοικία τῶν βασιλέων Ισραήλ πρὶν κτισθῆ ἡ Σαμάρεια.

ΙΟΥΔΑΙΑ.

49. Τὸ ὄνομα τοῦτο ἐσήμαινεν ἀλλοτε μὲν πᾶσαν τὴν ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου Ἰσραηλίτιδα γῆν, ἀλλοτε δὲ τὸ μετημέθινὸν αὐτῆς μέρος τὸ λαγὸν εἰς τὰς φυλὰς τοῦ Ἰουδα, Βενιαμίν καὶ Συμεών. Ἐπὶ τῆς διατριβῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς εἶχε τὴν τελευταίαν σημασίαν, ὥριζετο δὲ οὕτω πρὸς βορρᾶν ὑπὸ τῆς Σαμαρείας, πρὸς ἀνατολὰς ὑπὸ τῆς Νεκρᾶς Ουλάσσης, πρὸς νότον ὑπὸ τῆς ἐν Ἀραβίᾳ Ἰδουμαίας, καὶ πρὸς δυσμὰς ὑπὸ τῆς Μεσογείου θαλάσσης.

Αἱ κυριώτεραι ἐν αὐτῇ πόλεις ἦσαν αἱ ἔξης.

50. Ιεριγώ, (πόλις Φοινίκων) ἡ πρώτη κυριεύεται ὑπὸ τῶν Ἰσραηλίτων διαβάντων τὸν Ἰορδάνην καταστραφεῖται ἐκ θεμελίων ὑπὸ τῶν Ἰσραηλίτων φκοδομήθη μετὰ πολὺν χρόνον ὑπὸ Ἀχιλλ τοῦ Βαιθηλίου, ἀλλ' ὅχι ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ τόπου ὅπου ἔκειτο ἡ ἀρχαῖα πόλις.

51. Γάλαλα, ἐνταῦθα ἐστρατοπέδευσαν πρῶτον οἱ Ἰσραηλῖται διαβάντες τὸν Ἰορδάνην, καὶ εἰς αὐτὴν ἐστησεν ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναοῦ τοὺς δώδεκα λίθους, τοὺς ὅποίους ἔλαβεν ἐκ τοῦ Ἰορδάνου. Ἐκείτο δὲ μεταξὺ Ἱερουσαλήμ καὶ Ἰορδάνου.

52. Γαβαῶν ἡ πρωτεύουσα τῶν Γαβωνιτῶν πόλις. Ἐπὶ Δαυὶδ εἶχον εἰς τὴν πόλιν ταύτην τὴν σκηνὴν καὶ τὸ θυσιαστήριον. ἦτο δὲ καὶ αὐτὴ ἐκ τῶν δοθεισῶν εἰς τοὺς Λευίτας πόλεων.

53. Ἀρμαθαίμ, Σιφὰ καὶ Ραμὰ λεγομένη καιμένη δὲ ἐπὶ λόφου πρὸς βορρᾶν τῆς Ἱερουσαλήμ. Ἐνταῦθα ἐγεννήθη ὁ προφήτης Σαμουὴλ καὶ ἐκατοίκησε καὶ ἔχρισε τὸν Σαούλ βασιλέα· εἰς αὐτὴν ἀναφέρεται ἡ προφητεία τοῦ Ἱερεμίου· «Φωνὴ ἤκουσθη ἐν Ραμᾷ κ.τ.λ.» ἐν τῇ Νέᾳ Διαθήκῃ λέγεται Ἀρμαθαία, ἐξ ἦς ἦτον ὁ τὸν Ἰησοῦν κηδεύσας Ἰωσήφ.

54. Νομβά, «πόλις ιερέων» ἐν τῇ φυλῇ Βενιαμίν. ἐνταῦθα ἔδωκεν ὁ Ιερεὺς Ἀβιμέλεχ εἰς τὸν Δαυὶδ πεινῶντα τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως καὶ τὴν ῥομφαίαν τοῦ Γολιάθ.

55. Ἐματούς, κώμη 60 σταδίους ἀπέχουσα τῆς Ἱε-

ρουσαλήμ· εἰς αὐτὴν πορευθεὶς ὁ Ἰησοῦς μετὰ τοῦ Κλεόπα καὶ τοῦ Λουκᾶ καὶ κόψας τὸν ἄρτον ἔγινεν ἄφαντος.

56. Μαστηφά, πρὸς βοὸρδᾶν καὶ πλησίον τῆς Ιερουσαλήμ. Ηροτοῦ νὰ ἦναι βασιλεῖς ἐν Ἰσραὴλ ἐγίνοντο ἐνταῦθα συναγωγαὶ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἦτο τόπος προσευχῆς αὐτῶν.

57. Ιερουσαλήμ καὶ Ιεροσόλυμα, μητρόπολις τοῦ βασιλείου τοῦ Δαυΐδ, κειμένη σχεδὸν εἰς τὸ μέσον τῆς Ἀγίας γῆς. Τὸ ἀρχαιότατον αὐτῆς ὄνομα ἦτο Σαλείμ, τὸ δὲ μετὰ ταῦτα Ιερούς. Ὁχυρὰ οὖτα δὲν ἐκυριεύθη ἀμέσως ὑπὸ τῶν Ἰσραηλιτῶν εἰς τὴν γῆν Χαναάν ελσελλόντων. Οἱ Δαυΐδ δὲ ἐξεπόρθησεν αὐτὴν καὶ ἐτείχησε τὸ ὄρος Σιών, διὸ καὶ πόλις Δαυΐδ ὠνομάσθη· καταστραφεῖσα ὑπὸ τῶν Χαλδαίων ἀνεκτίσθη ὑπὸ τῶν Ιουδαίων μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῶν ἐκ τῆς αἰγυπτιανοῦσίας· ἦτον δὲ ὡκοδομημένη ἐπὶ τῶν λόφων Σιών. Οἱ δύο πρῶτοι λόφοι συνείχοντο διὰ γεφύρας ἐπὶ τῆς μεταξὺ κοιλάδος. Ἡτο δὲ πᾶσα ἡ Ιερουσαλήμ ὠχυρωμένη διὰ τειχῶν καὶ διαφόρων ἐπ' αὐτῶν πύργων καὶ προτείχισμάτων καὶ εἴγε πύλας ἔνδεκα. Ἐπίσημος πάλαι ἐν αὐτῇ οἰκοδομῆσαν ὁ περίφημος ναὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ ὑπὸ τοῦ Σολομῶντος οἰκοδομηθεὶς ἐπὶ τοῦ ὄρους Μορία. Κατέστη δὲ ἡ πόλις αὕτη σεβαστὴ καὶ ἀγία μέχρι τοῦ νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας διὰ τὰ ἐν αὐτῇ πάθη ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οἱ ἐν αὐτῇ ιερὸς τῆς Ἀναστάσεως ναὸς περιλαμβάνει τὸν πανάγιον τάφον, ἐνθα έτάρη καὶ ἐξ οὗ ἀνέστη ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ τὸν Γολγοθά, ἐνθα ἐσταυρώθη κτλ.

58. Ηρὸς ἀνατολὰς τῆς Ιερουσαλήμ· ἦτον ἡ Γεθσημανή, κῆπος πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν· ἐν αὐτῇ προσευχήθη καὶ συνελήφθη ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπὸ τῶν Ιουδαίων, παραδοθεὶς ὑπὸ Ιούδα τοῦ Ἰσκαριώτου· ἐνταῦθα δεικνύεται καὶ ὁ τάφος τῆς μεταστάστης Παναγράντου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μητρὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἐδῶ πλησίον ὑπάρχει ἡ κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ, ὅπου

ἔστειλεν ὁ Ἰησοῦς τὸν τυφλόν, καὶ ἔγιψεν ἑαυτόν· καὶ ἀνέβλεψε.

59. Βηρθαγὴ καὶ Βηθανία ὅποι μνημονευόμεναι ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔκεινο εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν. Η Βηθανία ἦτο πατρὶς τοῦ δικαίου Λαζάρου.

60. Βηθλέεμ λεγομένη καὶ Ἐφραΐτα ἐνταῦθα ἐγενήθη ὁ Δαυΐδ, ὅθεν καὶ πόλις Δαυΐδ ὠνομάσθη· κατέστη περίφημος καὶ σεβαστὴ διὰ τὴν ἐν αὐτῇ γένινησιν τοῦ Θεανθρώπου Σωτῆρος ἡμῶν. Ηλησίον αὐτῆς ὑπάρχει ὁ τάρος τῆς Ραχήλ.

61. Χεβρὼν, πρότερον ὀνομαζομένην Ἀργὸδ καὶ Ἀρέόκ, μητρόπολις τῶν Ἐνακίμ· ἦτον ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων πόλεων τῆς Χαναάν. Ηλησίον ταύτης ἐκατοίκησεν ὁ Ἀβραμ, χωρισθεὶς ἀπὸ τοῦ Λώτ, παρὰ τὴν δρῦν τοῦ Μαμθρῆ, καὶ ἤγραψεν ἀγρὸν καὶ σπήλαιον εἰς ταφὴν τῶν νεκρῶν αὐτοῦ. Εἰς τὸ σπήλαιον τοῦτο ἐτάφη καὶ αὐτὸς ὁ Ἀβραὰμ καὶ ὁ Ἰσαάκ, ὁ Ἰακὼβ καὶ ἡ Ρεβέκκα καὶ ἡ Αεία καὶ ὁ Ἰωσήφ. Διαδεχθεὶς τὸν Σαούλ ὁ Δαυΐδ κατέστησε ταύτην μητρόπολιν τοῦ βασιλείου αὐτοῦ, μέχρις οὗ ἐκυρίευσε τὴν Ἱερουσαλήμ.

62. Βηρσαβεὲ (φρέαρ ὄρκου), πρὸς μεσημβρίαν τῆς Χεβρὼν, κατὰ τὴν μεσημβρινὴν ἐσγατιὰν τῆς Χαναάν· ὅθεν ἡ φράσις «ἀπὸ Δάν ἔως Βηρσαβεὲ» δηλοῖ ὅλον τὸ μῆκος τοῦ βασιλείου τοῦ Ἰούδα. Ἐνταῦθα ὥρυξεν ὁ Ἀβραὰμ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου.

63. Λύδη, πόλις τῆς φυλῆς Βενιαμίν πλησίον Ἰόππης, ὅπου ὁ Ἀπόστολος Ηέτρος λάτρευσε τὸν παραλυτικὸν Αἰνέαν· αὕτη ἐκάη ὑπὸ τῶν Ρωμαίων καὶ ἀνακαινισθεῖσα ὠνομάσθη Διὸς πόλις.

64. Ἰόππη, ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων πόλεων τῆς Ἀσίας, ἀνήκειν εἰς τὴν φυλὴν Δάν καὶ ἦτον ἀνέκαθεν περίφημος διὰ τὸν λιμένα αὐτῆς. Φεύγων ὁ Ἰωνᾶς τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ ἦλθεν εἰς Ἰόππην. Ἐνταῦθα ἀνέστησεν ὁ Ηέτρος τὴν Ταβιθά καὶ εἶδε τὸ δραμα τῆς ὀθόνης εἰς τὴν οἰκίαν Σύμωνος τοῦ Βυρσέως.

65. Σαραά, πόλις εἰς τὴν ὁποίαν ἐγενήθη ὁ Σαμψών.

ΦΥΛΙΣΤΙΕΙΜ "Η ΦΙΛΙΣΤΑΙΩΝ ΓΗ.

66. "Οτε είσηλθον οἱ Ἑβραῖοι εἰς Χαναὰν ὑπὸ Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ οἱ Φιλιστιεῖμ διηροῦντο εἰς πέντε σατραπεῖας, τῆς Ἀξώτου, τῆς Ἀσκάλωνος, τῆς Γέθ, τῆς Ἀκκαρῶν καὶ τῆς Γάζης. Ήρός τούτους εἶχον οἱ Ἰσραὴλῖται διηγεῖταις πολέμους

67. Αἱ ἐν ταῖς γραφαῖς μνημονεύομεναι καὶ εἰς τοὺς Φιλισταίους ἀνήκουσται ἐπίσημοι πόλεις ήσαν αἱ ἔξης.

68. Λεβνὰ (Ιαβνήρ, Ιάθνεια) παράλιος πόλις, τῆς ὥποιας τὰ μὲν τείχη κατέβαλεν ὁ Ὅζιας, τὸν δὲ λιμένα καὶ τὸν στόλον ἔκαυσεν Ίουδας ὁ Μακκαβαῖος.

69. Ἀκκαρῶν, ἔνθα ἦν ἱερὸν τοῦ Βααλμυία.

70. Γέθ, ἐντὸς τῶν ὄριων τῆς φυλῆς Δάν· ἐπὶ Δαυὶδ, ἥτον αὐτῇ κατοικίᾳ τοῦ Βασιλέως τῶν Φιλισταίων Ἀγχοῦς, πρὸς ὃν ἦλθεν ὁ Δαυὶδ φεύγων ἀπὸ προσώπου Σαούλ.

71. Ἀσιεδὼθ καὶ Ἀξωτος, ὅπου ἥτον ὁ ναὸς τοῦ Δαγῶν, εἰς τὸν ὅποιον ἔθεσαν οἱ Φιλισταῖοι τὴν Κιεωτόν.

72. Ἀσκάλων, ἐπὶ τῆς Μεσογείου οαλάσσης πέντε μίλια πρὸς βορράν τῆς Γάζης, ἐπίνειον τῶν Φιλισταίων.

73. Γάζα, ἐπὶ τῆς βορειοτάτης ἄκρας τῆς παραλίας τῆς Παλαιστίνης, ὅχυρὰ πόλις τῶν Φιλισταίων. Ταύτης τὰς πύλας ἐπήρεν ὁ Σαμψὼν καὶ εἰς αὐτὴν ἐπρόδοθη ὑπὸ τῆς Δακιδᾶς.

74. Γέραρα, μεταξὺ Κάδης καὶ Σούρ ἔνθα παρώκησεν ὁ Ἀβραάμ· καὶ ὁ Ἰσαὰκ ἦλθεν εἰς αὐτὴν ἐν καιρῷ λιμοῦ.

ΦΟΙΝΙΚΗ.

75. Η Φοινίκη ἐκάλειτο ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως Συροφοινίκη, ὡς περιλαμβανομένη τότε εἰς τὰ ὄρια τῆς Συρίας. Ἐκ τῶν τόπων καὶ πόλεων αὐτῆς, ἐν τῇ Γραφῇ μνημονευομένων, αἱ ἐπισημότεραι ησαν ἡ Τύρος καὶ ἡ Σιδών καὶ μεταξὺ τούτων ἡ Σαρεπτά, ὅπου ἐπορεύθη κατὰ διαταγὴν τοῦ Θεοῦ ὁ προφήτης Ἡλιού, καὶ ἐμείνεν εἰς τὴν οἰκίαν τῆς χήρας, ἐπιχρατοῦντος τότε λιμοῦ.

Χῶραι τινες καὶ πόλις ἐκ τῶν μνημονευμένων εἰς τὴν ἀγίαν Γραφὴν ἐκ τὸς τῆς Χαναάν.

ΑΡΜΕΝΙΑ.

76. Ἡ Ἀρμενία εἶνε ἀξιοσημείωτος διὰ τὸ ἐν αὐτῇ σῖρος Ἀρաράτ, ἐπὶ τοῦ ὅποιου ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς τοῦ Νῶε.

ΜΗΔΙΑ.

77. Ἡ Μηδία, ἡ κυριωτέρα τῶν ἐν τῇ Γραφῇ μνημονευομένων πόλεων· εἰς αὐτὴν ἤσαν τὰ Ἐκτάβανα, ὅπου εύρισκοντο τὰ βιβλιοφυλάκια τοῦ βασιλείου.

ΕΛΑΜ.

78. Ἐλάμ ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ ὄνόματος τοῦ υἱοῦ τοῦ Σήμι μέρος τῆς ἀρχαίας Σουσιανῆς χώρας, Ἐλυμαῖς μετά ταῦτα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ Ρωμαίων ὄνομασθεῖσα· ἦν δὲ αὕτη ὅμορος τῇ Μηδίᾳ. Οἱ Ἐλαμῖται ἤσαν πολεμικὸν γένος· μνημονεύονται δὲ μετὰ τῶν Ηάρθων καὶ Μήδων ὡς παρευρεθέντες τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς ἐν Ιερουσαλήμ, ὅτε οἱ Ἀπόστολοι διὰ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἀγίου Ηιεύματος ἐλάλουν πᾶσαι γλῶσσαι.

79. Πρωτεύουσα πόλις τῆς Ἐλάμ, ἐγένετο, μετὰ τὴν ὑποταγὴν αὐτῆς ὑπὸ τῶν Ἀτσυρίων, τὰ Σοῦσα, ὅπου ὁ προφήτης Δανιήλ εἶδε τὸ ὄραμα τοῦ κριοῦ, καὶ τὸ ἐνύπνιον ὁ Μαρδοχαῖος ἐπὶ τῆς Ἐσθήρ, τῆς ἐλευθερωτάστης τὸ γένος αὐτῆς. Μετὰ ταῦτα συνεγωνεύθη τῇ Ηερσίᾳ καὶ ἀπετέλει μέρος αὐτῆς.

ΠΕΡΣΙΑ.

80. Ἡ Ηερσία ἦτο κράτος μέγατῆς Ἀσίας, ἐγερθὲν ἐπὶ τῶν ἔρειπίων τῆς Βαβυλωνίας, τῷ 538 π. Χ. ὅπερ ἐπροφήτευσεν ὁ προφήτης Δανιήλ. Ήερί τῶν Βασιλέων αὐτῆς ἐπίσης ἐπροφήτευσεν ὁ Δανιήλ. Οἱ Ιουδαῖοι ἐγένοντο ὑπήκοοι τῶν βασιλέων αὐτῆς. Οἱ Κῦρος ἥνωσεν αὐτὴν μετὰ τῆς Μηδίας, ἀπέστειλε τοὺς Ιουδαίους εἰς τὴν γῆν τῶν πατέρων αὐτῶν, καὶ διέταξε τὴν ἀνέγερσιν τοῦ καταστραφέντος ὑπὸ τῶν Βαβυλωνίων ναοῦ τῆς Ιερουσαλήμ, τὸ ὅποιον ἦτο προειρημένον ὑπὸ τοῦ προφήτου Ἡσαίου.

81. Η Βαβυλωνία ἡτοι ἡ χώρα ἥπεις ἐγένετο ἀρχὴ τῆς βασιλείας τοῦ Νειρώδη· ἔκειτο ἐν γῇ Σενιάρῳ, διου ὀφοδόμησαν πόλιν καὶ πύργον οἱ ἀνθρωποι μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τοῦ Νῶε· πρὸ τοῦ τέλους τῆς οἰκοδομῆς συνέχεεν ὁ Θεὸς τὰς γῆλασσας αὐτῶν καὶ διεσκορπίσθησαν ἐφ' ὅλην τὴν γῆν. Πολλάκις διομάζεται καὶ Χαλδαία ἡ Βαβυλωνία.

82. Ἐπισημότεροι τόποι καὶ πόλεις τῆς Βαβυλωνίας ἦσαν οἱ ἔξης.

Βαθέλη Βαβυλών, πρωτεύουσα τῆς Βαβυλωνίας ὄνομαζομένη ὑπὸ τοῦ προφήτου Ηερεμίου μήτηρ αὐτῆς, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἡσαίου, προφητεύοντος τὴν κατατροφὴν αὐτῆς, ἔνδοξος ἀπὸ βασιλέως Χαλδαίων. Επὶ Ναβουχοδονόσορος ἐφθασεν εἰς τὴν μεγαλητέραν αὐτῆς λαμπρότητα.

83. Δεειρά, πεδιάς περὶ τὴν Βαβυλῶνα, ἐνθα ἔστησεν ὁ Ναβουχοδονόσορος τὴν ἦν ἐποίησε χρυσὴν εἰκόνα, περὶ ἣς ὁμιλεῖ ὁ προφήτης Δανιήλ. (Γ. I.).

Α Σ Σ Υ Ρ Ι Α.

84. Ασσυρία ὠνομάσθη ἀπὸ Ἀσσούρ, μοῦ Σήμη· ἦν δὲ τόπος εὔφορος καὶ γῇ σίτου καὶ οἶνου καὶ ἀρτοῦ καὶ ἀμπελῶνων. Τίγρις, ὁ κυριώτερος ποταμὸς τῆς Ασσυρίας ὠνομάζετο ὑπὸ τῶν Εβραίων καὶ Ἐδδεκέλη.

85. Ηρωτεύουσα ἡ Νινευὴ ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς ὥρης τοῦ Τίγριδος, κατοικουμένη ὑπὸ πολλῶν μυριάδων ἀνθρώπων, πόλις μεγάλη τριῶν ἡμερῶν πορείας, γνωστὴ δὲ διὰ τὴν εἰς αὐτὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἰωάννου ποτὸς τοῦ Θεοῦ. Κατεστράφη ὑπὸ τῶν Μήδων καὶ Βαβυλωνίων, πληρωθείσης τῆς προφητείας τοῦ Ναούμ, διότι ἐγένετο πόλις αἱμάτων, δλη φευδῆς καὶ ἀδικίας πλήρης.

86. Αβώρ, πόλις ἐν τοῖς ποταμοῖς Γωζάνῃ, διου δὲ Σαλμανασσάρ βασιλεὺς Ασσυρίων μετώκισε μέρος τῶν ὑπὸ αὐτοῦ αἰχμαλωτισθέντων Ισραηλίτῶν.

ΜΕΣΟΗΟΤΑΜΙΑ.

87. Η ματαξὴ Τίγριδος καὶ Ευφράτου χώρα. Έκτὸς τῶν ἐνο τούτων ποταμῶν διέρρεε τὴν Μεσοποταμίαν ὁ Χοθδὸς ἐκβάλλων εἰς τὸν Εὐφράτην· παρὰ τὰς ὥρας

τούτου ὁ Ναθουγοδονός πορ μετώχισεν Πουδαίους Ἐνταῦθα διέτριψε καὶ ὁ προφήτης Ἰεζεκιήλ. Ήόλις ἐν αὐτῇ ἦν ἡ Χαρέβαν, ὅπου κατώκησε καὶ ἀπέθανεν ὁ Θάρρα, καὶ ἐντεῦθεν προώδευσεν ὁ Ἀβραμ εἰς τὴν γῆν Χαναὰν, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Θεοῦ, ἐρχόμενος ἐκ τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ χώρας Χαλδαίων, ὅπου ἐγγενήθη.

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ.

88. Η Μικρὰ Ἀσία ἐν ταῖς πράξεσι τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων λέγεται ἀπλῶς Ἀσία· διηρεῖτο εἰς δώδεκα χώρας, ὡν τινες ἀπετέλουν ἕδιον ἔκαστη βασίλειον. Τρεῖς τούτων, τουτέστιν ὁ Ηόντος, ἡ Παρθαγωνία καὶ ἡ Βυθινία ἔκειντο εἰς τὰ βόρεια αὐτῆς, ἐκτεινόμεναι μέχρι τοῦ Εὐξένου Πόντου. Τρεῖς ἔτεραι, ἡ Μυσία συμπεριλαμβάνουσα τὴν Τρωάδα, ἡ Λυδία περιλαμβάνουσα μέρος τῆς Αιολίδος καὶ Ἰωνίας, ἔκειντο πρὸς δυσμάς ἐπὶ τοῦ Αἰγαίου Ηελάγους. Πρὸς μετημβρίαν δὲ ἥτον ἡ Ηισιδία περιλαμβάνουσα τὴν Παρφιλίαν καὶ τὴν Κιλικίαν· ἐν τῷ μέσῳ δὲ ἡ Φρυγία μετὰ τῆς Λυκαονίας, καὶ ἡ Γαλατία καὶ ἡ Καππαδοκία μετὰ τῆς Μικρᾶς Ἀρμενίας. Μνημονεύονται δὲ αὐταὶ ἐν τῇ Ν. Διαθήκῃ ἐνεκα τῆς εἰς αὐτὰς διατριβῆς καὶ τοῦ Κηρύγματος τῶν Ἀποστόλων Ηέτρου καὶ Παύλου.

ΚΓ'. ΣΥΡΙΑ ἢ ΑΡΑΜ.

89. Η Συρία, ὀνομαζομένη εἰς τὰ πρῶτα βιθλίχ τῆς Η. Διαθήκης Ἀράμ, ἀπὸ Ἀράμ υἱοῦ τοῦ Σήμ, ἦν ἐκτεταμένη ἐπικράτεια ἐν Ἀσίᾳ περιλαμβάνουσα, ἐν τῇ εὐρυτέρᾳ αὐτῆς σημασίᾳ, πᾶσαν τὴν χώραν τὴν μεταξὺ Μεσογείου θαλάσσης καὶ τοῦ ποταμοῦ Κύδιου πρὸς δυσμάς, τοῦ Εύφρατού πρὸς ἀνατολὰς, τοῦ ὄρους Ταύρου πρὸς Βορέαν καὶ τῶν ὀρίων τῆς Αιγύπτου καὶ Ἀραβίας πρὸς νότον. Διαιρεῖται ὑπὸ τῶν γεωγράφων εἰς ἀνω ἡ κυρίως Συρίαν, καὶ κοιλὴν Συρίαν ὀνομασθεῖσαν οὕτως ἐπειδὴ ἔκειτο μεταξὺ Λιβάνου καὶ Ἀντιλιβάνου, καὶ Συρίαν Ηαλαιστίνην περιλαμβάνουσαν τὴν Ἀγίαν Γῆν καὶ τὴν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων καλουμένην Φοινίκην.

Ἐκτὸς τῶν μὴ ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γραφῇ μνημογενομένων

ποταμῶν τῆς Συρίας Ὄρόντου καὶ Ἐλευθέρου ἀναφέ-
ρονται ἐν αὐτῇ ὁ ἀπὸ τοῦ Ἀντιλίθιου πηγάζων Ἀβα-
νὰ ποταμὸς Δαμασκοῦ, καὶ ὁ βορειοδυτικόθεν τῆς πό-
λεως ταύτης τὰς ἀρχὰς ἔχων Φαρφάρ, οἱ ὑπὲρ πάντα
τὰ ὄδατα Ἰσραὴλ ἀγαθοὶ (Τετάρτ. Βασιλ. ἑ. 12).

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΡΙΑΣ.

90. Ἐπὶ Δαυὶδ ἡ Συρία ἐδιαιρεῖτο εἰς διάφορα μικρὰ
βασίλεια.

Αἱ ἐν ταῖς ἀγίαις Γραφαῖς μνημονευόμεναι ἐπίστημοι
πόλεις τῆς Συρίας εἶναι αἱ Ἑβίς.

91. Σελεύκεια, ἐξ ἣς ἀνεγώρησεν ὁ ἀπόστολος
Παῦλος εἰς Κύπρον.

92. Λυτιόγεια, ἐν ᾧ ἐκήρυξεν ὁ Παῦλος καὶ ὁ Βαρ-
νάβας ἐν αὐτῇ ὠνομάσθησαν τὸ πρῶτον χριστιανὸν οἱ
μαθηταὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

93. Χελέων, ἡ παρέχουσα οὖν εἰς τὴν ἀγορὰν Τύ-
ρου. Αὕτη ὀνομάζεται ἐν δευτέρῳ Μακκαβαίων Βέρδοια,
ἀπὸ βασιλέως τυνός τῆς Συρίας δοθέντος τοῦ δνόμυτος.

94. Θοεδμόρ, οἰκοδομηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Σολωμῶντος
μεταξὺ Εύφρατου, καὶ Αμάθ. αὕτη ὀνομάσθη μετὰ
ταῦτα Ηαλυμύρα, τὰ ἐρείπια τῆς ὧν οἵας σώζονται ἔτι
ἐν ἐρήμῳ τραχείᾳ.

95. Δαμασκός, ἡ ἀρχαιοτάτη ἐκ τῶν νῦν σωζομένων
πόλεων τῆς Συρίας, μνημονευομένη κατὰ πρῶτον εἰς
τὴν Γένεσιν· ὑποτάξας αὐτὴν ὁ Δαυὶδ ἔθεσε φρουρὰν εἰς
αὐτήν. Μικρὸν πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ Σολωμῶντος ὑπε-
τάγη εἰς τινα Βασέν, ἔπειτα εἰς τοὺς Ἀσσυρίους θα-
νατώσαντας τοῦτον. Ἐν τῇ Ν. διαθήκη φαίνεται ὑπο-
τεταγμένη εἰς Ἀρέθιν τὸν βασιλέα τῆς Ἀραβίας, οὐ
ὅ ἐθνάρχης ἐζήτησε νὰ πιάσῃ τὸν ἀπόστολον Παῦλον
ἐκφυγόντα τὰς χειρας αὐτοῦ. Ἐγγὺς τοῦ Δαμασκοῦ
ἐγένετο ἡ διὰ θαύματος προσέλευτις τοῦ Ηαύλου εἰς
Χριστὸν, καὶ ἐν τῇ ἴδιᾳ πόλει πρῶτον ἐκήρυξε τὸ ὄνομα
Αὐτοῦ.

96. Χοθά, ἥτις ἔκειτο ἀριστερὰ τῆς Δαμασκοῦ. Ἔως
ἐνταῦθα κατεδίωξεν ὁ Ἀβραμ τοὺς ἡττηθέντας ὑπ' αὐτοῦ

βασιλεῖς, καὶ ἐπιστρέψας εὐλογήθη ὑπὸ τοῦ Μελχισεδὲκ βασιλέως Σαλῆμ, καὶ ἵερέως Θεοῦ τοῦ Υψίστου.

ΑΡΑΒΙΑ

97. Οἱ ἀρχαῖοι Ἑβραῖοι ὡνόμαζον τὴν χερσόνησον ταῦτην Γῆν Ἀνατολῶν, καὶ τοὺς κατοίκους αὐτῆς υἱοὺς Ἀνατολῶν. Ἀραβίαν δὲ ὡνόμαζον μικρὸν μέρος τῆς γῆς οὕτω καλουμένης χώρας. Εὑρηται δὲ τὸ αὐτὸ δνομα καὶ εἰς πᾶσαν ταῦτην ἀποδιδόμενον. Διαιρεῖται ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων γεωγράφων εἰς τρία μέρη, Εὐδαιμονα, Πετραίαν καὶ Ἐρημον Ἀραβίαν.

98. Η λεγομένη Ἐρημος Ἀραβία ἐκατοικεῖτο πάντοτε ὑπὸ φυλῶν νομαδικῶν, ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μετὰ τῶν κτηγῶν καὶ ποιμένων αὐτῶν ἀστικούς τῶν. Πᾶσα ἡ περιουσία τῶν λαῶν τούτων συνίτατο εἰς κτήνη καὶ ποίμνια.

99. Η Πετραία Ἀραβία περιελάμβανε α) τὴν χώραν τῶν Μωαΐτῶν ἀπογόνων τοῦ Μωάθ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀμμάν.

β) Τὴν Ἐδὼμ ἢ Ἰδουμαίαν, ὃνομαζθεῖταιν ἀπὸ Ἐδὼμ ἐν τῶν ὄνομάτων τοῦ Ήσαῦ.

γ). Τὴν πρὸς δυσμὰς τῆς Ἐδὼμ γῆν τῶν Ἀμαλκιτῶν, οἵτινες ἐν τῇ προφητείᾳ τοῦ Βαλαὰμ λέγονται «ἀρχὴ ἐθνῶν». Πλησίον ἡ ἐντὸς τῆς γῆς τούτων ἐκατοίκους καὶ οἱ Κιναῖοι, ὃν ἐρείσατο ὁ Σαούλ πολεμῶν τοὺς Ἀμαλκιτας, διότι προστηγέθησαν εὐμενῶς πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας πλανωμένους ἐν τῇ ἐρήμῳ.

δ). Τὴν Μαδιάμ χώραν πλησίον τοῦ ὄρους Σινᾶ καὶ Χωρήθ, διου διέτριβεν ὁ Ιοθόρ πενθερὸς τοῦ Μωϋσῆ.

ε). Τὴν ἔρημον τοῦ Σινᾶ, ἐν σχήματι χερσονήσου, πρὸς μεσημβρίαν τοῦ Σινᾶ καὶ Χωρήθ. Ἐν αὐτῇ ἦτο τὸ ἄγιον καὶ θεοβάδιστον ὄρος Σινά, ἐπίσημον διὰ τὸν ὑπὸ αὐτοῦ δοθέντα νόμον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τῷ Μωϋσῇ. Μία τῶν κορυφῶν αὐτοῦ λέγουσιν διτο τὸ Χωρήθ. ἐν τῇ ὑπωρείᾳ τούτου ὑπάρχει τώρα μοναστήριον τῆς ἀγίας Αἰκατερίνης.

100. Η Εὐδαιμών Ἀραβία ὄνομάζεται ἐν τῇ ἀρίᾳ Γραφῇ Αἴθιοπίᾳ, ὁμωνύμως τῇ ἐν Ἀφρικῇ ἐκατοικήθη δὲ αὐτῇ ὑπὸ τῶν ἀπογόνων τοῦ Σῆμ καὶ τοῦ Χάμ. Ἐν τῇ

Εύδαιμονι Ἀραβίᾳ εἶναι γνώμης πολλοὶ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ὅτι ἡ Σαβά, ἡς ἡ βασιλίσσα ἀκούσασα τὴν φήμην τοῦ Σολωμῶντος ἦλθεν εἰς ἐπίσκεψιν αὐτοῦ καὶ ἔθαύμασε τὴν σοφίαν αὐτοῦ, καὶ τὸν οἶκον, τὸν ὄποιον φροδόρησε κτλ. καὶ ἡ Σοφία ἡ Σουφίρ, ἐκ τῆς ὄποιας τὰ πλοῖα τοῦ Σολωμῶντος ἔφεραν χρυσὸν καὶ ἀρώματα καὶ ξύλα πελεκητὰ καὶ λίθους τιμίους· ἀλλὰ περὶ τῆς ἀκριβοῦς θέσεως ταύτης ὑπάρχουσι πολλαὶ γνῶμαι.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ.

101. Ἡ Αἴγυπτος ὠνομάζετο καὶ Μισραΐλ ἀπὸ τοῦ οὐτως ὀνομαζομένου υἱοῦ τοῦ Χάρη, τοῦ κατοικήσαντος αὐτήν, λέγεται δὲ καὶ Χάρη ἐνίστε. Ὁ μόνος διαρρέων τὴν Αἴγυπτον παταμὸς εἶναι ὁ Νεῖλος, δστις ἐλέγετο καὶ ποταμὸς μόνον.

102. Ἡ χώρα αὕτη εἶναι ἐν τῇ ιερῷ ἴστορίᾳ ἐπίσημος διὰ τὴν ἐν αὐτῇ πολυετῆ δουλίκιν τῶν Εβραίων, καὶ διότι εἶναι ὁ μόνος τόπος ἐκτὸς τῆς ἀγίας Γῆς εἰς ὃν ἐπορεύθη ὁ Κύριος ἥμῶν μετὰ τῆς Ὑπεραγίας αὐτοῦ Μητρὸς καὶ Ιωτήρ τοῦ μνήστορος. Ἐδιαιρεῖτο πάλαι ἡ χώρα αὕτη εἰς τρία μέρη, Ἀνω Αἴγυπτον, Μέσην καὶ Κάτω, ἐν ᾧ συμπεριελαμβάνετο καὶ τὸ Δέλτα.

103. Κυριώτεραι πόλεις καὶ τόποι τῆς Αἰγύπτου κατὰ τὰς Γραφὰς ἦσαν αἱ ἔξης.

104. Ἐρημὸς Σούρ, κειμένη νοτιοδυτικῶς τῆς Παλαιστίνης μεταξὺ τῆς Μεσογείου καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Εἰς τὴν ἔρημον ταύτην ἀπήγιτησεν ἀγγελος Κυρίου πορευομένην τὴν Ἀγαρ καὶ ἐλάλησεν εἰς αὐτὴν περὶ τῆς γενεᾶς αὐτῆς.

105. Σάιν ὀνομαζομένη ἴσχυς Αἰγύπτου, ὠνομάζετο ὑπὸ τῶν Ελλήνων Ηγλούστιον.

106. Γεσέμ, τόπος ὅπου ἐτοποθέτησεν ὁ Ιωσήφ τὸν πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ. ἦτο δὲ νοτιοδυτικῶς τῆς ἔρημου Σούρ, καὶ πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ἀνατολικωτέρου βραχίονος τοῦ Νείλου, ἀποτελῶν μέρος τῆς γῆς Φαμεσσῆ κειμένης εἰς τὰ βορειοανατολικὰ τῆς Αἰγύπτου. ἦτο δὲ βελτίστη ἡ γῆ αὐτη.

107. Ηειθὼ καὶ Φαμεσσῆ καὶ Ων, «ἥτις ἐστὶν Ἡλιού-

πολις, » πόλεις ὁχυραὶ οἰκοδομηθεῖσαι ὑπὸ τῶν δουλευόντων ἐνταῦθα υἱῶν Ἰσραὴλ.

108. Τάφνα, πόλις ἐν τῷ Δέλτᾳ, εἰς τὴν ὄποιαν κατέφυγον οἱ Ιουδαῖοι μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Ιερουσαλήμ ὑπὸ τῶν Χαλδαίων, ἔχοντες μετ' ἑαυτῶν καὶ τὸν προφήτην Περεμίαν. Οἱ Ἕλληνες ἐγίνωσκον αὐτὴν ὑπὸ τὸ σόνομα Δάφνη, ἐκεῖτο δὲ πλησίον τῆς Σαΐν.

ΑΙΘΙΟΠΙΑ.

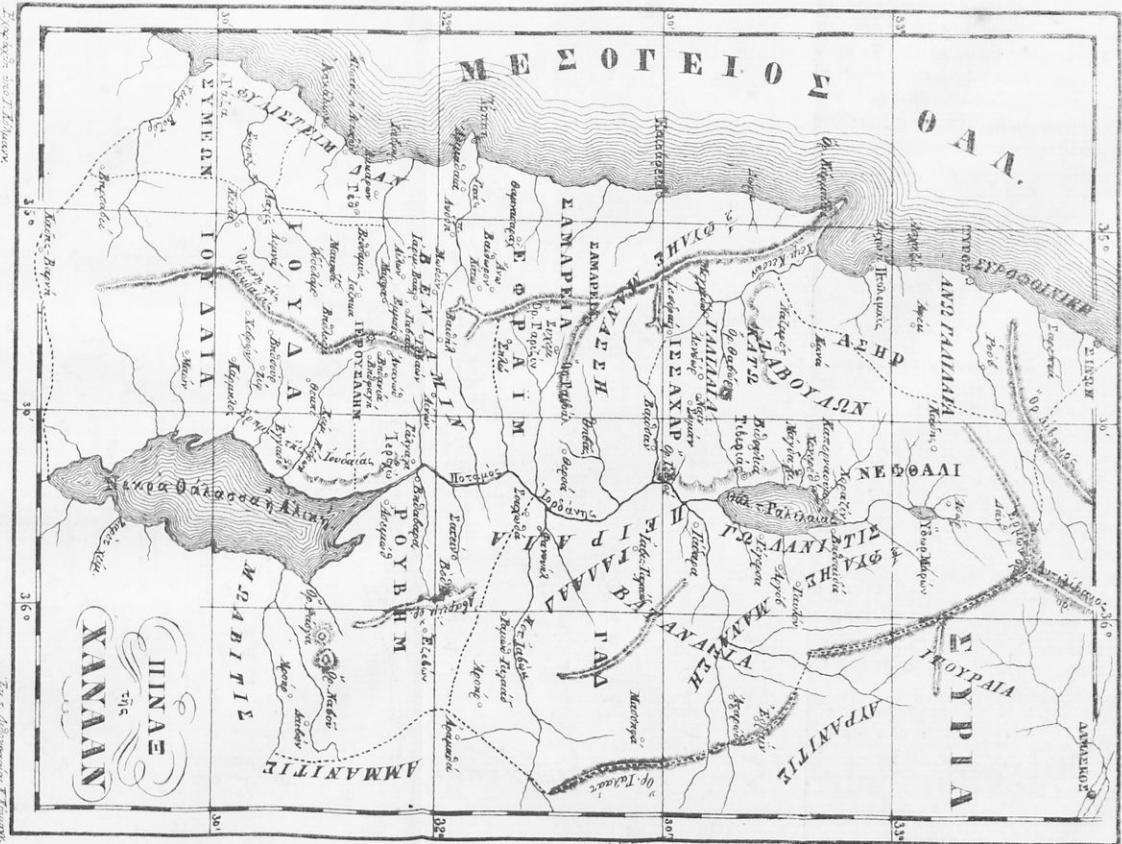
109. Χώρα πρὸς μεσημβρίαν τῆς Αἰγύπτου, ἀλλη τῆς ἐν Ἀραβίᾳ Αἰθυοπίας· εἶναι δρεινὴ μέν, πλὴν εὔδρος. Τὸ βόρειον αὐτῆς μέρος ὄνομάζεται ἐν τῇ ἀγίᾳ Γραφῇ Σοήνη καὶ Σαβά, καὶ ὑπὸ τῶν Ρωμαίων Μερόη. Τοὺς κατοίκους αὐτῆς ὄνομάζει ὁ προφήτης Ἡσαΐας ἄνδρας ὑψηλούς, τὸ ὄποιον ἀναφέρει καὶ ὁ ἱστορικὸς Ἡρόδοτος.

ΒΟΡΕΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ.

110. Ἐκ τῶν κατοίκων τῆς γύρωρας ταύτης μνημονεύονται ἐν τῇ ἀγίᾳ Γραφῇ οἱ ἔτης, Λίθιες ἡ Λουδὶ Λυδοί, ἀλλοι τῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ἡ πόλις Κυρήνη ἡ Κυρηναϊκὴ γύρωρα μετὰ δμωνύμου πρωτευούσῃς ἐνταῦθα ἐκατοίκουν πλῆθος Ιουδαίων, καὶ ἐντεῦθεν ἦτον ὁ σηκώσας τὸν σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ἥμῶν Σίμων ὁ Κυρηναῖος.

111. Μεταξὺ τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀσίας εἶναι ἡ Ερυθρὰ θάλασσα, ὅπου ὁ μὲν λαὸς τοῦ Θεοῦ ὁ δῆγγούμενος ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως διέβη ἀβρόχοις ποσὶ διὰ θαύματος, οἱ δὲ διώκοντες αὐτοὺς Αἴγυπτοι κατεποντίσθησαν, συνελθόντων τῶν διάβασιν τῶν Ἑβραίων γωρισθέντων ὑδάτων αὐτῆς.

112. Ἐν τῇ Η. καὶ Ν. Διαβήκη γίνεται μνεία διαφόρων νήσων τοῦ Αἴγαίου Ηελάγους καὶ ἄλλων πόλεων καὶ τόπων τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας, περὶ διαλαμβάνουσι τὰ δέοντα αἱ ἀρχαὶ τοιαύταις.

Εύρισκεται,

Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ ἐκδότῃ Δ. Πανταζῆ καὶ τῷ
βιβλιοπώλῃ Νικολάῳ Β. Νάκη, ἐν ὁδῷ Λιόλου,
ἀρ. 377. Τιμᾶται λεπ. 50.

Ἡ πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων Ἰερὰ
Γεωγραφία ἐκδοθεῖσα ἐκ νέου εὑρίσκεται καὶ πω-
λεῖται παρὰ τοῖς αὐτοῖς τιμωμένη λεπτῶν 80.

Παρὰ τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ Ν. Β. ΝΑΚΗ εὑρίσκονται
πρὸς πώλησιν διάφορα βιβλία πρὸς χρῆσιν τῶν δη-
μοτικῶν, Ἑλλην. σχολείων, καὶ Γυμνασίων.

Προσέτι Ἑλληνικὰ, Γαλλικὰ, Αατινικὰ, Άγγλικὰ,
Ιταλικὰ κλπ. κλπ. τῆς Φιλολογίας, Νομικῆς, Ιατρι-
κῆς καὶ τοῦ ἐμπορίου. Ής καὶ μυθιστορήματα εἰς
διαφόρους γλώσσας.